

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112245116
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112245116.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa spol. Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO 35 697 270, proti odporcovi O. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, Ž., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na podporu práv spotrebiteľov, občianskeho združenia, so sídlom Seberínho 9, Bratislava, IČO: 42 264 979, o zaplatenie 495,98 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 321,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 321,66 eur od 13.05.2011 do zaplatenia a trovy konania vo výške 8,76 eur titulom trov na súdnom poplatku do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 07.12.2012 (doručeným súdu dňa 27.12.2012) domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 495,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 495,98 eur do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že uzavrel s odporcom Zmluvu č. A5108617 (ďalej len „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky.

V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo 0917840825.

V snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 169,- eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka Rozsudkom KS Prešov so sp. značkou 6Co 91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky a v kontexte s ust. Čl.3 bod 3.7 Dodatku sa navrhovateľ týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia 5230, a to vo výške 169,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t.z. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnené oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok

zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnila. Zmluvná pokuta neboli dojednané zo strany navrhovateľa s úmyslom privodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinností odporcu a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku navrhovateľ ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím.

Odporca si bol v zmysle Dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu v čl. 1 bode 1.3. Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného/telekomunikačného zariadenia).

Okrem škody za akciovú telefón/telekomunikačné zariadenie, navrhovateľovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačná a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorí si vyžaduje rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si navrhovateľ neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti paušalizované zmluvné pokuty.

Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú odporca spôsobila navrhovateľovi je nasledovný:

Akciová cena	Predajná cena	Uplatnená škoda/výsledná suma
1,00 eur	170,00 eur	169,00 eur

Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 326,98 eur vyfakturovaných v období 2010/12-2011/04.

Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 28.04.2011 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote.

Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky za poskytnuté služby.

Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 13.05.2011.

Navrhovateľ teda žiadal priznať nárok na zaplatenie sumy 326,98 eur titulom neuhradených služieb a 169,- eur titulom náhrady škody.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne nevyjadril.

Podaním doručeným súdu dňa 28.03.2013 zahlásil podľa ustanovenia § 93 ods. 2 OSP vstup do konania na stranu odporcu vedľajší účastník.

Predmetným podaním vedľajší účastník na strane odporcu namietal uplatnenie zmluvnej pokuty (ako neprijateľnej zmluvnej podmienky) v spotrebiteľskom vzťahu zo strany navrhovateľa.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 OSP: Pojednávane nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ustanovenia § 156 ods. 1 OSP: Rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 156 ods. 3 OSP: Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 OSP: Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd v súlade s ustanovením 115a ods. 1 a 2 v spojitosti s ustanoveniami § 156 ods. 1 a 3 a § 200ea ods. 1 OSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 30.10.2013.

Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dokladov, a to najmä Zmluvy o pripojení č. A5108617 zo dňa 13.07.2010, Dodatku k zmluve o pripojení č. A5108617 zo dňa 13.07.2010, Prílohy č. 1 Dodatku k zmluve o pripojení, Pokusu o pokonávku zo dňa 28.04.2011, Doručenkou, Faktúrami, Všeobecnými podmienkami navrhovateľa a inými, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Podľa Zmluvy o pripojení č. A5108617 zo dňa 13.07.2010 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi konania podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Dňa 13.07.2010 bol uzavretý i dodatok k tejto zmluve o pripojení a v zmysle tohto dodatku bol odporcovi predaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia E5230 za kúpnu cenu 1,- eur. Zároveň tu bola dohoda o zmluvnej pokute vo výške 169,- eur podľa bodu 2.5. v prípade porušenia povinnosti účastníka. Podľa bodu 3.7. odporca vyhlásil, že si je vedomý, že mu je telefón predávaný za cenu uvedenú v dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou trhovou cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy so spotrebiteľskej ceny, ako aj obsahu prílohy č. 1 by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda, a to minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu.

Podľa Pokusu o pokonávku zo dňa 28.04.2011 bolo zistené, že navrhovateľ žiadal, aby odporca zaplatil pohľadávku za zúčtovacie obdobie december 2010 suma 112,10 eur, január 2011 suma 78,51 eur, február 2011 suma 130,49 eur a marec 2011 suma 5,88, spolu celková pohľadávka 326,98 eur. Navrhovateľ žiadal, aby odporca zaplatila najneskôr do 12.05.2011.

Podľa predložených faktúr bolo zistené, že navrhovateľ fakturoval odporcovi sumu 130,49 eur faktúrou so splatnosťou 18.03.2011 č. faktúry 5114979568, sumu 77,18 eur faktúrou so splatnosťou 11.02.2011 č. faktúry 8292084622, sumu 112,10 eur faktúrou so splatnosťou 13.01.2011 č. faktúry 8291552672, sumu 5,88 eur faktúrou so splatnosťou 15.04.2011 č. faktúry 5118578222 a sumu 1,33 eur faktúrou so splatnosťou 11.02.2011 č. faktúry 1008949391, a to za mesačné poplatky, upomienku, odpojenie a iné služby.

Navrhovateľ zároveň predložil aj všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. vydané v súlade so zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Podľa dokladu navrhovateľa mal súd zistené, že zariadenie Nokia 5230 malo akciovú cenu s DPH 1,- eur a predajná cena s DPH bola 170,- eur.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“): Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 2 zákona: Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) zákona: Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ustanovenia 42 ods. 4 písm. b) zákona: Účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“): Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase, v ktorom došlo k omeškaniu odporcu s plnením peňažného záväzku voči navrhovateľovi: Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Sadzby sú uverejnené na internetovej stránke NBS SR).

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ: Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 OZ: Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 2 OZ: Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 OZ: Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 OZ: Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ustanovenia § 41 OZ: Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ustanovenia § 101 ods. 1 OSP: Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 OSP: Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd v konaní postupoval v zmysle § 132 OSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Zároveň podľa § 120 ods. 3 OSP si súd osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanovením § 153 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V konaní súd vykonával a zhodnotil dokazovanie podľa vyššie uvedených procesných zásad a dospel k takému záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný aj keď len v časti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami ako aj zmluvami a dodatkami, ktoré boli uzavreté medzi účastníkmi konania. Nesporne bolo v konaní preukázané, že účastníci uzavreli Zmluvu o pripojení č. A5108617 dňa 13.07.2010 a v ten istý deň i dodatok k tejto zmluve s § 43 ods. 1 zákona. Na základe predmetnej zmluvy a dodatku a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tu vznikla povinnosť odporcovi, aby zaplatil cenu za poskytnutú verejnú elektronickú komunikačnú službu 321,66 eur. Pretože odporca riadne nezaplatil, a to ani napriek výzve navrhovateľa bolo rozhodnuté o povinnosti odporcu zaplatiť dlžnú sumu, ako cenu služieb vo výške 321,66 eur a podľa citovaného ustanovenia § 517 ods. 1,2 OZ je povinný odporca zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške určenej podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. 9,25 % ročne, a to odo dňa 13.05.2011 do zaplatenia. Na základe pokusu o pokonávkou zo dňa 28.04.2011 navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do 12.05.2011 a keďže odporca ani v tejto dodatočne poskytnutej lehote nezaplatil, tak sa dostal do omeškania a odo dňa nasledujúceho 13.05.2011 mu vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania.

Súd návrh vo zvyšku o zaplatenie sumy 169,- eur titulom náhrady škody a 5,32 eur titulom poplatkov za odpojenie a upomienku (účtované faktúrami č. 5118578222 suma s DPH 3,99 eur za odpojenie a č. 1008949391 suma 1,33eur za upomienku) zamietol.

Ohľadne sumy 169,- eur navrhovateľ v konaní výslovne uviedol, že táto suma predstavuje náhradu škody, na ktorú vzniklo navrhovateľovi právo pri porušení odporcu riadne platiť za poskytované služby a následné nedodržanie viazanosti 24 mesiacov. Navrhovateľ v konaní výslovne uviedol, že táto suma predstavuje náhradu škody, na ktorú vzniklo navrhovateľovi právo pri porušení odporcu riadne platiť za poskytované služby a následné nedodržanie viazanosti 24 mesiacov. Uvádza, že právo na náhradu škody vyplýva z bodu 3.7. dodatku k zmluve o pripojení, kde sa výslovne konštatuje, že ak nebude dodržaná odporcom doba viazanosti, tak vzniká právo na náhradu škody, a to vo výške minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Cena mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia za ktorú bol predaný odporcovi bola 1,- eur a predajná cena bola 170,- eur, čo je rozdiel 169,- eur.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že navrhovateľovi škoda podľa ustanovenia § 420 OZ nevznikla. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 OZ sú protiprávne konanie,

škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a zavinenie. Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a spočíva buď v konaní alebo opomenutí. Preto, aby konanie bolo kvalifikované ako protiprávne je potrebné porušenie právnej povinnosti, ktorá bola uložená občanovi. Právne povinnosti vyplývajú buď priamo z právnych predpisov, zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor s právnymi predpismi je vtedy, ak konanie priamo porušuje právne predpisy, alebo aj vtedy, keď právne predpisy obchádza. Protiprávnosť sa nepredpokladá a poškodený má povinnosť ju dokazovať. Ďalšou podmienkou na vznik zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody. Pojem škoda je definovaný tak, že ide o majetkovú ujmu, teda o ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Pritom majetková ujma môže existovať len vtedy, ak ju je možné objektívne vyjadriť peniazmi. Pri vecnej škode sa rozoznáva škoda skutočná a ušlý zisk a skutočná škoda je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazca všeobecnej príčinnosti sledovať len tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najprv je potrebné zistiť, či bola škoda spôsobená v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčin tejto škody. Takýmito príčinami môže byť protiprávny úkon, úmyselné konanie proti pravidlám občianskeho spoluzitia, určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť a iné. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností ktoré prichádzajú do úvahy ako príčina vzniku škody existuje tá skutočnosť, s ktorou OZ zodpovednosť v danom prípade spája. Posledným nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za spôsobenú škodu je zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a k škode. Tento vzťah je vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo ako vedomá alebo nevedomá nedbanlivosť. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahrňovať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Občiansky zákonník je vo všeobecnosti založený na princípe zodpovednosti za predpokladané nedbanlivostné zavinenie. Znamená to, že poškodený musí preukazovať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naopak, dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviníť musí preukázať, že na škode z porušenia právnej povinnosti nenesie žiadnu vinu. Táto domnienka sa týkala nedbanlivosti a nevzťahuje sa na úmyselné konanie.

Súd vychádzal z týchto všeobecných predpokladov zodpovednosti za škodu a dospel k takému záveru, že nie sú splnené uvedené podmienky, a tak nie je tu daná ani zodpovednosť odporcu za škodu, ktorú si uplatňuje navrhovateľ v tomto konaní. Navrhovateľ uvádzal, že protiprávne konanie odporcu je v tom, že tento porušil svoje povinnosti a riadne neplatil za poskytované služby, a tak nedodržel lehotu viazanosti 24 mesiacov, resp. predĺženej viazanosti podľa dodatku k zmluve o pripojení. Následkom tohto, a teda v príčinnej súvislosti s takýmto konaním vznikla škoda, ktorá vlastne pozostáva z rozdielu v cene mobilného telefónu, a to akciovéj cene, za ktorú bol tento predaný odporcovi a predajnej skutočnej cene. Súd dospel k takému záveru, že u odporcu by bola splnená podmienka protiprávneho konania, a to konania v rozpore so zmluvnými podmienkami tak, ako sú uvedené v dodatku, a to, že odporca si riadne neplnil svoje povinnosti a neplatil za služby, a tak skutočne došlo zo strany navrhovateľa k ukončeniu zmluvného vzťahu, a tak odporca nedodržel podmienku 24 mesačnej viazanosti, resp. predĺženej viazanosti. Zároveň ale s takýmto konaním odporcu nie je v príčinnej súvislosti škoda tak, ako si uplatňuje navrhovateľ. Škoda ako majetková ujma, a to zmenšenie majetkového stavu poškodeného mala vzniknúť vtedy, keď navrhovateľ predal odporcovi podľa dodatku zľavnený mobilný telefón, čo bolo dňa 13.07.2010, keď bol uzavretý predmetný dodatok k zmluve o pripojení. Tým, že navrhovateľ predal zľavnený telefón odporcovi, podľa vyjadrenia navrhovateľa, došlo k vzniku škody, a to vo výške zľavy z kúpnej ceny za mobilný telefón. Až následne odporca nedodržel svoju povinnosť a riadne neplatil za služby poskytované navrhovateľom. V takomto prípade najskôr došlo k zníženiu majetkovej sféry navrhovateľa, keď poskytol zľavu na mobilný telefón a až po uplynutí času došlo k porušeniu povinnosti odporcu riadne platiť za služby v roku 2010 a 2011, ako vyplýva z pokusu o pokonávku a z predložených faktúr. Nebola teda splnená základná podmienka, a to, že existuje protiprávne konanie škodcu a v príčinnej súvislosti s týmto protiprávnym konaním je vznik škody, pričom je zrejmé, že najskôr je protiprávne konanie a až potom nasleduje vznik škody. Podľa navrhovateľovho vyjadrenia o vzniku škody, za ktorú je zodpovedný odporca nebola zachovaná táto časová postupnosť a navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by škoda ako zmenšenie jeho majetku vznikla v dôsledku protiprávneho konania odporcu, a to neplatenia za služby poskytované navrhovateľom a následne ukončenia zmluvného

vzťahu medzi účastníkmi konania. Podľa uzavretého dodatku k zmluve o pripojení, navrhovateľ poskytol odporcovi zľavu z ceny mobilného telefónu a s týmto poskytnutím zľavy nie sú spojené žiadne právne následky pri porušení povinnosti odporcu. Právo na náhradu škody nevyplýva z citovaného článku 3.7., aj keď sa v tomto článku hovorí o škode. V tomto prípade ale neboli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu podľa cit. § 420 Občianskeho zákonníka, a tak v tejto časti o zaplatenie sumy 169,- eur ako náhrady škody, ako aj príslušného úroku z omeškania, bol návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnutý.

Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie poplatkov za odpojenie, upomienky a poistenie faktúr v sume celkom 5,32 eur (účtované faktúrami č. 5118578222 suma s DPH 3,99 eur za odpojenie a č. 1008949391 suma 1,33eur za upomienku), súd tento uplatnený nárok bez ohľadu na jeho pojmové označenie považoval z hľadiska právnej kvalifikácie podľa jeho obsahového vymedzenia za nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie povinnosti odporcu zaplatiť faktúrami účtovanú cenu služieb riadne a v lehote splatnosti. Súd je toho názoru, že takýto typ nároku nemôže byť z právneho hľadiska považovaný za odplatu (cenu, resp. poplatok) za istú službu navrhovateľa (ako dodávateľa) poskytnutú na základe požiadavky odporcu (ako spotrebiteľa), keďže z predmetnej faktúry a podstaty tohto poplatku vyplýva, že ide o poplatok viažuci sa primárne na porušenie povinnosti odporcu zaplatiť cenu služieb riadne a včas v lehote splatnosti a až sekundárne na následné upozornenie odporcu zo strany navrhovateľa na porušenie jeho povinnosti (možná paušalizovaná náhrada výdavkov spojených s realizáciou takéhoto upozornenia v dôsledku omeškania odporcu s úhradou svojich peňažných záväzkov).

Súd je však toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal písomnú dohodu zmluvných strán o zmluvnej pokute, ako to predpokladá ustanovenie § 544 ods. 2 OZ. Táto zmluvná pokuta medzi účastníkmi konania nebola písomne dojednaná priamo v zmluve o pripojení ani dodatku k nej. Záver o jej písomnom dojednaní možno hľadať v znení ust. čl. 11 bodu 11.1. Všeobecných podmienok. V zmysle ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť zmluvná pokuta písomne dojednaná jednak čo do základu, t.j. musí byť dojednaná vo väzbe na konkrétne porušenie zmluvnej povinnosti jednou zmluvnou stranou a súčasne aj čo do výšky, a to či už vo vyjadrení konkrétnou sumou, alebo iným spôsobom jej určenia, aby bolo možné bezpochyby dôjsť na základe tohto spôsobu k jej konkrétnemu vyčísleniu. Súd má však za to, že odkaz ustanovenia čl. 11 bodu 11.1. Všeobecných podmienok ohľadom výšky zmluvnej pokuty na platný cenník navrhovateľa takéto predpoklady nenapĺňa, keďže vydanie cenníka je nepochybne jednostranným právnym úkonom navrhovateľa stanovovaný tak len na základe prejavu vôle jednej zmluvnej strany. Aj keď aktuálne platný Cenník navrhovateľa sa stal neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení, pri akejkolvek zmene Cenníka zo strany navrhovateľa mohlo nepochybne dôjsť aj k zmene výšky tejto zmluvnej pokuty, čo by však už nezodpovedalo prejavu vôle odporcu. V kontexte tohto tak potom súd s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 OZ v spojení s ustanovením § 40 ods. 1 OZ považoval predmetné dojednanie o zmluvnej pokute v ustanovení čl. 11 bodu 11.1 Všeobecných podmienok za neplatné pre jeho neurčitost' a nedostatok písomnej formy.

Zároveň súd prihliadal aj na to, že je možné usudzovať aj na nedostatok vôle odporcu ako spotrebiteľa podriaďiť sa uvedenej zmluvnej podmienke v samotnom procese uzatvárania takejto zmluvy. V praxi je totiž, ako už bolo vyššie uvedené, zmluva predkladaná navrhovateľom vo formulárovej podobe (bez možnosti podrobnejšieho oboznámenia sa so Všeobecnými podmienkami, ako aj Cenníkom navrhovateľky, čo nie je možné jednak z časového hľadiska, ako aj z dôvodu veľkosti písma vo Všeobecných podmienkach hraničiaceho s čitateľnosťou) s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s navrhovateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu a tým stráca reálny záujem na oboznámení sa so znením Všeobecných podmienok. Z tohto pohľadu je možné dohodu o tejto zmluvnej pokute považovať za neplatný právny úkon aj s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vôle odporcu.

Ak by súd aj pripustil, že došlo k platnému uzavretiu (z hľadiska formálnych predpokladov § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 v spojení s § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) dohody o zmluvnej pokute, s čím však nie je stotožnený, je v ďalšom toho názoru s poukazom na to, že medzi navrhovateľom a

odporcom išlo nepochybne o právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), že dohodu o tejto zmluvnej pokute je možné považovať s ohľadom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú (nespôsobilú však neplatnosť iných zmluvných dojednaní § 41 Občianskeho zákonníka). Súd vychádzajúc z vyššie uvedenej právnej kvalifikácie tohto dohodnutého práva primárne sa svojim vznikom viažuceho na omeškanie odporcu s úhradou jej peňažných záväzkov dostal k záveru, že táto zmluvná podmienka z hľadiska svojej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy) nie je ničím iným len duplicitným prostriedkom sankcionovania odporcu za porušenie jej peňažných záväzkov (popri zákonom práve veriteľa/navrhovateľa na úroky z omeškania; aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate sankciou/paušalizovanou náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia) a do istej miery aj neprímeraným prostriedkom obchádzania kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch. Pritom určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky navrhovateľa spojené s odpojením SIM karty odporcu, ktoré odpojenie je automaticky vykonané prostredníctvom elektronických prostriedkov právneho predchodcu navrhovateľky bez reálneho podielu ľudského faktora a neprináša navrhovateľovi takmer žiadnu škodu vo forme s týmto spojených vynaložených výdavkov. Rovnako je potrebné poukázať aj na to, že odpojenie z hľadiska jeho vzťahu k vzniku práva navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté služby, ani z hľadiska vzniku nejakých jeho iných práv, nemá žiadnu právnu relevanciu a ide len o nadbytočný úkon. Je možné tak vychádzať z toho, že ide o úkon, ktorým sa navrhovateľ snaží zdôvodňovať svoj neprímeraný nárok na zmluvnú pokutu viažucu sa na porušenie povinnosti odporcu uhradiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, dôvodiac, že s týmto má spojené nejaké náklady. Pri uvedených úvahách súd napokon vychádzal aj zo znenia Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, pretože túto je podľa názoru súdu nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka neprímeraná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke.

V neposlednom rade treba poukázať aj na to, že navrhovateľ ani nepreukázal, že by odporcovi vôbec takéto upomienky, na ktorých odoslanie odporcovi sa vznik zmluvnej pokuty sekundárne formálne viaže, zaslal (neuniesol bremeno dôkazu podľa ustanovenia § 120 ods. 1 OSP) a rovnako to navrhovateľ v návrhu ani len netvrdil.

Vo výroku o náhrade trov konania medzi účastníkmi rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ bol v konaní čiastočne úspešný. Jeho úspech spočíva v priznaní istiny 321,66 eur a úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 321,66 eur od 13.05.2011 do zaplatenia. Neúspech navrhovateľa predstavuje zamietnutie návrhu čo do zaplatenia sumy 174,32 eur a úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 174,32 eur od 13.05.2011 do zaplatenia.

V percentuálnom vyjadrení, ak súd zohľadní, že plný úspech, t.j. 100 %, by znamenal, ak by odporca zaplatil, resp. bol zaviazaný navrhovateľovi zaplatiť istinu 495,98 eur (ako bola žiadaná návrhom na začatie konania) spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 495,98 eur od 13.05.2011 do zaplatenia (t.j. pre účely výpočtu úspechu vo veci do dňa vyhlásenia rozsudku - 30.10.2013), teda pre účely výpočtu úspechu vo veci priznanie sumy 609,35 eur, tak navrhovateľ bol priznaním istiny 321,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 321,66 eur od 13.05.2011 do zaplatenia úspešný v 64,85 %, neúspešný bol v 35,15 %. Čistý úspech navrhovateľa vo veci (úspech mínus neúspech) predstavuje 29,70 %, v ktorom pomere má navrhovateľ podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 142 ods. 2 OSP voči odporcovi nárok na náhradu trov konania.

Navrhovateľ si uplatnil v rámci vyčíslenia trov konania v návrhu na začatie konania trovy konania titulom náhrady za zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 29,50 eur. Súd

navrhovateľovi priznal náhradu v sume 8,76 eur, ktorá suma predstavuje 29,70 % zo zaplateného súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 OSP.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.